

Ruim 6 weken Nieuw Zeeland

Eenmaal aangekomen in Auckland kost het ons grote moeite om een hostel te vinden. De zeilraces zijn namelijk net afgelopen. Wat een verademing hier trouwens. Weg uit het warme vochtige Cairns. Temperatuur hier is rond de 20 graden lekker aangenaam dus. We hebben een paar dagen uitgetrokken voor Auckland, op deze manier kunnen we ook even bedenken hoe we hier gaan rondreizen.

Auckland is een grote drukke stad en met een dag of 3 hebben we het wel gezien. We besluiten een auto te huren voor 10 dagen welke we weer zullen inleveren in Wellington. Vanaf Picton hebben we weer een andere auto gehuurd, welke we later zullen annuleren.

Onze tocht begint langs de westkust van het noordereiland omhoog richting Pahia. Wij dachten nou in Australië zijn de afstanden groot, hier zal het wel meevallen. Toch even een grote tegenvaller. We kwamen pas laat in Pahia aan. Maar we hebben het dan ook zeer rustig aangedaan en bij alle uitzichtpunten zijn we gestopt. Ook bij het Forest Park hebben we een wandelingje gemaakt. Aangekomen in Pahia konden we nog net even boodschappen doen en een tourtje boeken naar de Hole in Rock voor de volgende ochtend.

Die ochtend zijn we aanboord gegaan van een soort cruisebootje en hebben we de hele ochtend gevaren naar baaien en met dolfijnen om uiteindelijk op het verste puntje uit te komen bij The Hole in the Rock. Hier vaar je dan een paar keer onderdoor voor je weer terug gaat. Op zich was het tochtje wel aardig en er werd nog wat verteld over de Maori cultuur. Daarna zijn we vertrokken uit Pahia; net buiten Pahia zagen we een glowwormgrot op iemand z'n landgoed, waar we even een kijkje hebben genomen. Dit was veel goedkoper dan het welbekende Waitomo Caves, waar je ook van die wormpjes kan bekijken. Na wat watervallen te hebben bezocht zijn we langs Auckland gereden richting Coromandel. Wij dachten dat we wel in de auto konden slapen onderweg, lekker goedkoop. Na twee uur proberen in slaap te vallen zijn we om 22.00 uur toch weer doorgereden naar het dichtbijzijnde dorp en hebben we een cabin gehuurd. Toen konden we pas slapen.

We hebben de volgende dag een tochtje met de auto over het schiereiland Coromandel gemaakt. Wel een leuk ritje, met veel mooie uitzichten. Je rijdt hier constant langs de zee.

Daarna zijn we naar Rotorua gereden. Als je hier aankomt ruik je de zwavel geuren al van een afstand. Bij alle watertjes is stoom. En in de parken die je kunt bezoeken vindt je modderpoelen die bubbelen, allerlei gekleurde afscheidingen langs de waterkant van de meren en het water is heel heet. Bij een van de parken kan je kijken naar de Lady Knox geysir, deze spuit om 10.00 of 11.00 uur (dat weet ik niet meer precies) een hele stoot water. Jammer alleen dat ze dit opwekken door er een kilo zeep in te gooien. Wat we ook nog gedaan hebben in Rotorua is een avond mee naar de Maori's met zo'n Hangi. Je krijgt dan eten wat in de grond bereid is. Smaakt op zich oke, het heeft een overheersende aarde smaak.

Van hieruit zijn we vertrokken naar Turangi. In ons hostel hadden ze voor ons geregeld dat we heel vroeg zouden worden opgehaald om de Tongariro Crossing te lopen. Eenmaal in de bus raadde de chauffeur ons af om te vulkaan te beklimmen het waaide te hard. We hebben toen wat in het park gelopen en besloten de volgende dag nogmaals te proberen. Hier is het waar we Mario en Miranda ontmoeten en we dus onze auto voor het zuidereiland hebben afgezegd. Zij hadden namelijk een auto gekocht en met z'n vieren rijden was goedkoper en gezelliger. De volgende dag was het strak blauw, helemaal helder en geen zuchtje wind. Ideaal dus om de wandeling te maken. Op de vulkaan kon je wel 150 kilometer ver kijken. De trip duurt ongeveer 8 uur en is ontzettend zwaar. Er is namelijk geen weg. Je klimt letterlijk omhoog en volgt een beetje een pad wat mensen hebben achtergelaten omdat het zo vaak gelopen is. Het was een hele ervaring, maar ik zou het niet nogmaals doen. De laatste 2 uur loop je in een bos waar geen einde aan lijkt te komen. Ze noemen het niet voor niks The Never Ending Forrest!!!

Na de crossing gaan we de volgende dag naar Napier. Hier hebben we voor 's middags een tourtje geboekt achterop de oplegger van een trekker naar de Jan van Genten kolonies. Echt een super leuk tourtje. Een lange dag voor de boeg we gaan onderweg naar Plimmerton net voor Wellington; hier ontmoeten we Mario en Myranda weer. We verblijven hier in een leuk hostel: <http://www.moanalodge.co.nz/> een echte aanrader. Het is vanaf hier nog 40 minuten rijden naar Wellington, maar we hebben de auto nog dus we kunnen rustig de stad bekijken en laten 's avonds de auto bij het verhuurstation.

De volgende dag vertrekken we met de trein naar Wellington en pakken hier de boot naar Picton. We hebben een super dag uitgekozen, want het is bijna windstil waardoor we een plezierige overtocht hebben. Omdat Mario en Myranda pas een dag later komen maken we een wandeling in de omgeving van Picton. Hier heb je een heel mooi uitzicht op het fjord waar Picton in gelegen is.

Als we weer met z'n vieren zijn besluiten we de Queen Charlotte Track te wandelen. Een wandeling die voor het grootste deel letterlijk in het water valt. De track duurt 3 dagen. En op de dag dat we beginnen hebben we alleen maar regen. Dit is tevens onze langste dag en is dus heel heel zwaar we komen 's avonds net voor het donker aan in ons hostel. De tweede dag besluiten we dan ook maar om vroeg weg te gaan. De zon zit mee vandaag en we kunnen heerlijk wandelen. Het tempo zit er goed in. We komen dan ook al om 14.00 uur aan op de plaats van bestemming. Dit is meer een hotel waar we een cabin toegewezen krijgen. Tot onze verbazing hebben ze hier een jacuzzi waar we gebruik van mogen maken. Dat doen we dan ook dankbaar. Als het donker is besluiten we naar bed te gaan. Eenmaal in bed vragen we ons eigenlijk af hoe laat het wel niet is. De klok zegt 18.00 uur. Oh, oke. We vallen toch in slaap door al onze inspanningen. De laatste dag begint goed, maar eindigt ook weer met veel water. Daar komt nog eens bij dat we ongeveer 2 a 3 uur moeten wachten op de boot die ons komt ophalen. Dit is heel koud als je zeiknat bent. Gelukkig komt er een bewoonster van het nabij gelegen dorpje ons warme thee brengen.

Vanwege het slechte weer besluiten we niet de Abel Tasman Track te wandelen. Maar we vinden in Nelson een leuk uitje voor een dagje. We gaan onze eigen Maori ketting maken. De volgende dag rijden we door naar Punakaiki. We nemen een kijkje bij de pancake rocks. In Shantytown gaan we goudzoeken. Niks gevonden natuurlijk! En komen uiteindelijk uit in Franz Josef. Als we hier aankomen komt er een man naar ons toe die vraagt of we zin hebben om 's middags mee te gaan kanoën. Hij gaat een bedrijfje beginnen in kanotrips en wil foto's maken voor zijn brochure. Natuurlijk willen wij wel mee. De volgende dag gaan we 's morgens mee op tour en gaan een stukje van de Franz Josef beklimmen.

Na de tour rijden we naar Fox Glacier. Een stijritje door de bergen. We nemen alvast een kijkje bij Lake Matheson. We moeten namelijk de volgende dag in het donker hier naartoe rijden om als we gelijk hebben de spiegeling van Mt Cook in het water te zien. Dit kun je alleen zien als het windstil is en dat is vaak net na zonsopgang en duurt maar 5 a 10 minuten. Die ochtend hadden we dan ook ontzettend geluk. Een lange dag voor de boeg we gaan naar Wanaka. Onderweg komen we langs vele meren en langs vele watervallen. We stoppen op een strandje om te ontbijten. Helaas kunnen we hier niet lang blijven staan we worden helemaal lek gestoken door de sandflies. Bij Haast gaan we over de langste one-lane brigde. De volgende ochtend gaan we in Wanaka naar Puzzling World. Hier kan je je prima een paar uurtjes vermaken. Spelletjes genoeg.

We rijden langs Queenstown door naar Te Anau. We hadden niet veel zin in het bruissende en spannende gedoe van Queenstown. Vanaf Te Anau hebben we een dagtocht gemaakt naar Milford Sound. Een aardige route om te rijden. Op het einde ga je door een donkere smalle tunnel zonder lichten en je komt aan in Milford Sound. Dit is puur een haven waarvandaan je met een boot de Sound in gaat. Er is geen dorp te bekenen verder. Na de boottocht gaan we dan ook gelijk weer terug.

We vervolgen de route naar Katea; Owaka en verblijven 2 nachten op een melkboerderij. We eten 's avonds met de boer en zijn vrouw mee heel gezellig. En maken de volgende dag een tochtje in de omgeving. Hierdoor komen we ook tussen de schapen terecht.

We vervolgen onze weg naar Invercargil waar helemaal niks te beleven is en gaan de volgende dag gelijk door naar Dunedin. Hier blijven we een paar dagen. We boeken een tour over de Otago Peninsula en zien de Royal Albatross, zehonden en pinguïns. We sluiten de dag af met een potje Rugby. Heel gaaf om mee te maken hoe fanatiek de Nieuw Zeelanders hier in zijn. We maken een treinrit van een hele dag op de Taieri Gorge Railway. Deze vertrekt vanaf het station in Dunedin en gaat over vele oude bruggen en door bergen waar geen mensen komen. Na een paar dagen gingen we verder, langs de Moeraki Boulders naar Omarama waar we op een schapenboerderij slapen. Hier blijven we 2 nachten en er zijn grootse problemen met de stroom. Tot 2 keer toe moet er een monteur gebeld worden om de boel te maken. Nu is er alleen een groot probleem. De monteur woont minimaal op 2 uur rijden afstand. We zitten namelijk in de middle of nowhere, geen dorp in de buurt. Dus als de monteur de eerste keer alles gemaakt heeft gaat hij weg. Na een paar uur valt alles weer uit en duurt het weer uren voor hij bij ons is.

We maken een uitstapje in Mckenzie Country en komen op een stukje waar je heel mooi tussen de rotsen kan klimmen. We wilden bij Mt Cook een wandeling gaan maken, maar de mist en de regen houden ons tegen. We besluiten door te rijden naar Arthurs Pass. Hier is het weer veel beter en maken we een korte wandeling. Onderweg naar Arthurs Pass komen we door de gebeden waar ze over een maandje zullen gaan skieën. Je kunt al zien dat het niet lang meer duurt we komen al in de sneeuw. Bij de wandeling maken we dan ook een klim en kunnen de sneeuw aanraken.

De volgende stop zal Christchurch zijn. Dit is tevens onze eindbestemming en vanaf hier zullen we terug vliegen naar Nederland. Maar dat duurt nog ruim een week. We hebben dan ook rustig de tijd om Christchurch te bekijken. We gaan een dagje kettingen maken, we gaan met een gondel door de watertjes en wij gaan met de gondala naar het hoogste punt en we sluiten de laatste dag af met een dinner in de Tramway. Een geweldige afsluiter van een super super reis.